

גלריה

התשוקה

התשוקה לנעליים

THE PASSION FOR SHOES

3.8.2012 - 6.7.2012

סגלית לנדא

צילום: יותם פרום

אוצרות: יפה מאיר

נעמה אהרונוסון	Naama Aaronsohn
גד אולמן	Gad Ullman
אביבה בייגל	Aviva Beigel
אורנה בן עמי	Orna Ben Am
אריה ברקוביץ	Arie Berkowitch
ורדה גבעולי	Varda Ghivoly
חווה גל-און	Hava Gal-On
אילן גלפר	Ilan Gelber
דליה גפן	Dalia Gefen
יהושע גריפית	Joshua Griffit
חיה גרץ-רן	Haya Graetz-Ran
דוד גרשטיין	David Gerstein
נעמי גרשטיין	Naomi Gerstein
נורית דוד	Nurit David
דן טריימן	Dan Trajman
אלכס ליוק	Alex Levac
אהובה לזרסון	Ahuva Lazarson
סיגלית לנדאו	Sigalit Landau
יפה מאיר	Jaffa Meir
יהודית מצקל	Yehudit Mazkel
רחל מתתיהו	Rachel Matityahoo
רחל נבון	Rachel Navon
חנוך פיבן	Hanoch Piven
עודד פיינגרש	Oded Feingersh
בלו סימיון פיינרו	Belo Semion Finaro
ציפי פרידנרייך	Tzippi Freidenrich
לאו קונטיני	Leo Kontini
רוני קנטור	Roni Kantor
חווה ראוכר	Hava Raucher
אידיה רק	Ida Rak

שירה כתובה

רוני סומק	Ronny Someck
עמית מאוטנר	Amit Mautner
זיוה גל	Ziva Gal

התשוקה לנעליים

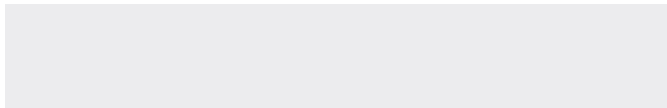
הי, הי, הי נַעֲלִים
בְּלִי סְלִיּוֹת נַעֲלִים
וְהֶאֱבָן צוֹרֶבֶת אֶת הָרַגְלִים
צוֹרֶבֶת, צוֹרֶבֶת, צוֹרֶבֶת...

(מתוך: " הי נעלים" / אביגדור המאירי)

התערוכה "התשוקה לנעליים" מציגה בחינה אמנותית של נושא הנעליים מאספקטים שונים. הנעליים אינן רק אביזר פונקציונאלי עוד, אלא הופכות אובייקט אמנותי. מכל פרטי הלבוש, הנעליים עוררו השראה לאורך ההיסטוריה של האמנות ויש להן פוטנציאל ויזואלי ופיסולי רב עצמה.

קיימות עדויות ארכיאולוגיות על שימוש בנעליים כבר בשנים 7,000 - 8,000 לפני הספירה. המגפיים הראשונים תועדו במאה ה-16, בתקופת המלכה אליזבת' הראשונה. באותה עת, כשהתחיל לזרום ייבוב ברחובות, הומצאו גם העקבים: מעמד האצולה הוסיף מגבה עקבים לנעליו, כדי לא לבוסס בזוהמה. מאז משמשות בעצם הנעליים סמל סטטוס, המבדיל בין מעמדות. בדיאלוג של משה עם ה' על הר סיני, נצטווה משה: "שָׁלַח נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵר אֶתְּךָ עֹמֵד עָלָיו, אֲדַמֶּת קוֹדֶשׁ הוּא" (שמות ג, ה). לפי ההלכה, בבית המקדש, בהיותו מקום קדוש, היה על המבקרים לחלוץ נעליהם. הנעליים במקרא היוו אביזר חוליני מובהק, סמל לעולם החומר, שמקומן לא יכירן במעמד רוחני. באימפריה הרומית, הנעלה סימנה את המעמד החברתי. בני מעמד הפאטריקים נעלו סנדלים בצבע אדום או כתום, הסנאטורים נעלו נעלי עור סגורות בצבע חום, לקונסולים היו נעליים לבנות ואילו החיילים נעלו מגפיים כבדים בדרך כלל. במשך אלף שנים הונהג בסין המנהג של קשירת כפות רגליהן של נשים למנוע את גדילתן, תוך הסבת ייסורים קשים לילדה-נערה הגדלה, זאת מתוך תפיסה שאישה עם כפות רגליים קטנות, המתהלכת בנעליים קטנות, יפה ונשית יותר. מנהג זה נעלם בסין בהדרגה, בעקבות הקשר עם העולם המערבי.

הנעלים של ואן גוך ביצירה "זוג נעליים" (1888) הן נעלי איכר גסות ועייפות, אבל "נעלי אבק יהלומים" של אנדי וורהול דוברות אלינו בנימה אחרת, ואומרות "נעליים-אופנתיות הן נעליים-אופנתיות" הנעליים של רנה מגריט הסוריאליסט, ביצירתו "נעליים" (1935), שהם רגליים ולא-רגליים. בהשראתו יצר פייר קרדן את ה"נעל גברית עם בהונות" (1986). ב-1936 הציג מרדכי לבנון ציור "נעליים" שצויר בעקבות אחד מצויריו של

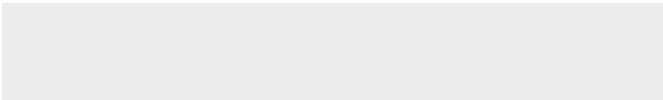
ואן גוך. יוסל ברגנר בתערוכתו "נעל אבודה" (2005) מעניק לנעליו חום וחיבה.

משמעות רבה הוענקה לנעליים בעולם הקולנוע, עוד משחר ימי הוליווד, בהיותן סמל פאלי ובמלאם תפקיד של פיתוי בניסיונות רומנטיות, או בסצנות בהן הגיבורה בורחת מפושע, או הבלונדיניות הקרות שמסרטי הפילם נואר, המטופפות על עקבים. הסדרה "סקס והעיר הגדולה" החזירה את נעלי העקב למרכז התשוקה הנשית. ל"נעלי האודם" נעלי האודם בסרט "הקוסם מארץ עוץ" (או לנעליים הכסופות עפ"י הספר) יש תכונות קסם, והן מאפשרות לדורותי לחזור ל"קנזס" קנזס. בסינדרלה, נעל הזכוכית שבידי המלך הופכת לכלי מיון קשוח: רק מי שרגלה (ומיניוטה) תתאים למידה, תזכה להיכנס לארמון.

בטורנטו הוקם מוזיאון לנעליים "Bata shoe Museum" ובו אוסף של 12,000 נעליים, הסוקר ומתעד את ההיסטוריה של הנעליים מתקופות קדומות ועד ימינו, כולל תערוכת ההיסטוריה של העקבים המשתרעת על-פני 500 שנה. המוזיאון החל משיגעון אספנות של גב' סוניה באטה, אשתו של מייסד אימפריית הנעליים באטה. אספנית נעליים מפורסמת נוספת היא אימרלדה מרקוס, בעלת אוסף של 1,500 זוגות נעליים.

ההשראה הגדולה שמעוררות הנעליים באה לידי ביטוי בתערוכה הנוכחית ביצירות מגוונות, כאשר האמנים העניקו לנעליים משמעויות פילוסופיות, ביזאריות, גרוטסקיות, בלתי צפויים, סקסיות, בטכניקות שונות ובסגנונות רבים: פיגורטיבי, קונספטואלי, מינימליסטי, סימבוליסטי. בעבודתו של חנוך פיבן מאירה הנעל את התמונה כולה באור משעשע: נעלי גולדה המיתולוגיות: מסורבלות, חסרות החן ומגושמות, שאומצו על ידי צה"ל עבור החיילות, הן אנטיתזה לכל מה שהוא סקסי, ומזוהות כל כך עם גולדה כך שכל המאפיינים של הנעל דבקו בדמות. נעליה של אהובה לזרסון נולדו מתוך מחזור חומר הגלם שמצאה בשוק, אותו הפכה ליצירת אמנות סוגונית בשלבה אלמנטים קישוטיים צבעוניים. נעמה אהרונסון יוצרת מארג נפלא של נעלי נשים, בטכניקה ייחודית שפיתחה מעיסת נייר. לנעלי הפועלים השחורים של יהודית מצקל יש יופי מהפנט ומתעתע. על עבודתה "נעלי תפילה", של האמנית סיגלית לנדאו, כתב פרופסור מרדכי עומר ז"ל: "הנעליים דומות ללשונות גדולות, גלגול צורני של העורף המתעגל של ראשי הכבשים המתנדנדים - "נעלי תפילה" נעות כמו ראש מהנהן, משיקות לרצפה בארטיקה ליקוקית וסחרורית; הליכת ירה; תנועת עריסה".

[סיגלית לנדאו: הפיתרון האינסופי (מוזיאון תל אביב לאמנות, 2005)].

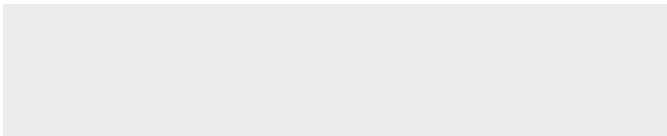
THE PASSION FOR SHOES

Hey, hey shoes
Without soles, shoes
And the stone is scalding
Scalding, scalding, scalding
(from “Hey Shoes”/Avigdor Ha’Meiri)

This exceptionally special exhibit explores shoes from various aspects. Shoes are not only practical and functional; rather they turn into artistic design elements. Of all clothes type, shoes evoke special muse and have sculptural potential. Shoes occupy an important part of our life and imagination, and sometimes turn into significant artwork.

Archeological findings reveal the existence of shoes as early as 7000 to 8000 BC. Boots were recorded first in the 16th century during the era of Queen Elizabeth I. At that time, when sewer started to flow in the middle of the street, heels were invented. The aristocrats added platforms to their shoes to avoid soiling their feet in the filth. Since then shoes became a status symbol that differentiated between classes. In Judaism removing one’s shoes is a central part of the “Chalitzta” ceremony. According to the Halacha, (Jewish religious law) in the Holy Temple all visitors had to remove their shoes. Also in the conversation between Moses and God on Mount Sinai, Moses was told “Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground” (Exodus 3, 5) In the Roman Empire, shoes signaled one’s social class. The Patricians wore red or orange sandals, Senators wore brown leather shoes. The Counsels wore white shoes and the soldiers wore primarily heavy boots. In China, for over a millennium, there was a barbaric and cruel custom to tie women’s feet to limit their growth and look beautiful. This custom was eliminated gradually as China was opening up to the rest of the world. The platform shoes of the 70s and 80s were for the “brave only” influenced by the disco movement. They were popular with the Glam Rock crowd, musicians, and disco dancers.

The Van Gogh’s painting “A pair of shoes” (1886) depicts rough and weary workman’s boots, but the “Diamond’s dust shoes” painting by Andy Warhol speaks to us in a different tune, and says “Fashionable shoes are fashionable shoes are fashionable shoes”. The shoes in the painting of the surrealist Rene Magritte “Shoes” (1935) are feet and no-feet. This painting

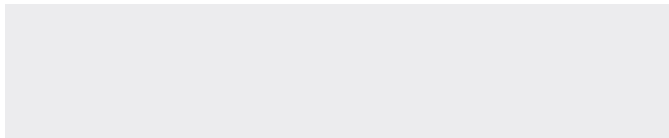

was an inspiration for Pierre Cardin's creation of "Man's shoes with toes" (1986). In 1936, Mordechai Levanon presented his "shoes" painting that was influenced by Van Gogh's painting. Yosel Bergner, in his exhibition, "Lost Shoe" (2005) bestowed the shoes with warmth and affections.

Hollywood gave special meaning to shoes, very early on, as a magical symbol and temptation role in romantic situations, or in scenes where the heroin escapes the criminal or the aloof blond tip-toes on heels in "Film Noir" movies. The TV series "Sex and The City" brought back the high heel shoes to the center of the female lust. The red shoes in the movie "The Wizard of OZ" (or the silver shoes in the book) have magical abilities that help Dorothy go back home to Kansas. In Cinderella, the glass shoe at the hand of the prince turns into a rigid selection tool. Only the woman whose foot fit in the shoe would come to the palace. The movie "Red Shoes" is also well remembered.

The Beta Shoe Museum was founded in Toronto in 1995 with a collection of over 12,500 shoes and related items. The Museum is documenting the history of shoes from the early periods till today. It includes the history of the "heel" for the last 500 years. The collection was started by Sonia Beta, the wife of the founder of the shoes empire Beta. Another famous shoe collector is Imelda Marcos with a collection of 1,500 pairs.

The vast inspiration that shoes incite is reflected in the current exhibit by impressive artworks with philosophical, bizarre, grotesque, and unpredictable (also in the sexual sense) meaning. It is also reflected in a variety of styles: figurative, conceptual, minimalist, and symbolic. The shoes in the exhibit are humorous, daring, and colorful with great creativity. To this exhibit, Hanoch Piven brings humor and fun: the mythological Golda shoes. Cumbersome, dull and bulky, the Golda shoes, which were adopted by IDF women soldiers, become the antithesis in everything related to sex. Ahuva Lazarson's shoes were created from reusable material she found in the open air market and turned into vibrant artwork with colored decorative elements. Na'ama Aaronsohn creates by using wonderful cloth of women shoes and unique Paper Mache technique that she developed. The Yehudit Matzkel's black workmen shoes have hypnotic and deceptive beauty. It was said on Sigalit Landow's work "Prayer Shoes": "They resemble large tongues- a formalist reworking of the swaying, rounded sheep skulls. 'Prayer sandals' swaying like nodding heads, they lick the floor erotically: moonwalk, crib motion." [Professor Mordechai Omer, Sigalit Landow: The unlimited solution (Tel Aviv Museum, 2005)]

Naama Aaronsohn
"Look'at me"
Papers, glue and varnish

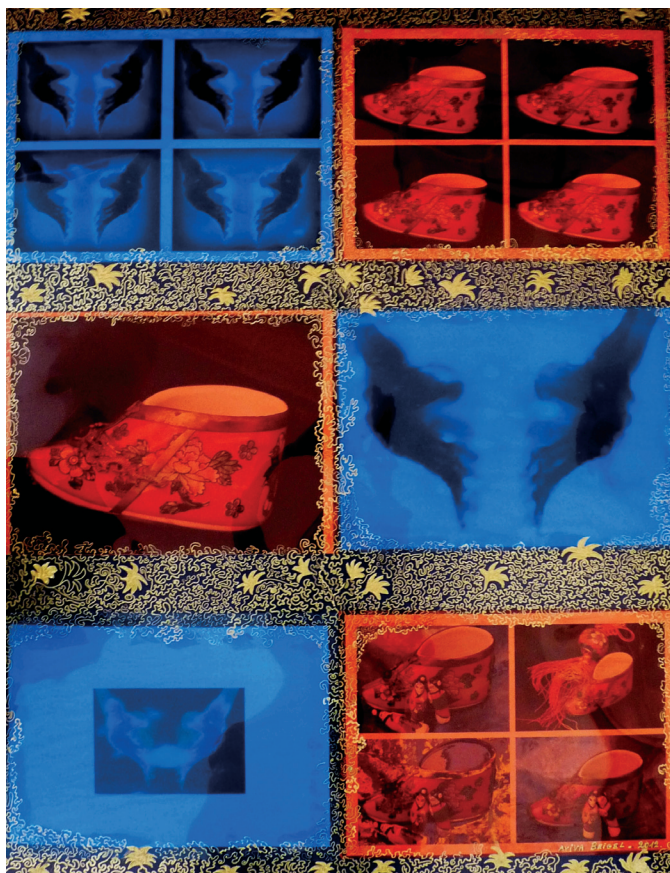
נעמה אהרונסון
"שופוני"
ניירת דבקים ולכה

Gad Ullman
"Sandy's show"
Cutting cardboard packaging

גד אולמן
"המופע של סנדי"
חיתוך באריזת קרטון

67X116 cm | 2102

אביבה בייגל
"Golden Lotus"
 Mix media on paper

אביבה בייגל
"לוטוס הזהב"
 טכניקה מעורבת על נייר

Orna Ben Ami
"Welded together"
Welded iron

אורנה בן עמי
"יחד"
ברזל מרוחק

118X160X68 cm | 2012

Arie Berkowitch
"Leader shoes"
Shoes, Acrylic

אריה ברקוביץ
"נעלי עבודה"
נעלים, אקריליק

70X40X10 cm | 2012

Varda Ghivoly , Ilan Gelber
Untitled
Nubian sand stone, Iron nail

ורדה גבעולי ואילן גלפר
ללא כותרת
אבן חול נובית, מסמרות ברזל

15X20X30 cm | 2012

Hava Gal-On
"Striding in Purses"
inside Perspex purse

חווה גל-און
"צועדת בארנקים"
טכניקה מעורבת, בתוך ארנק פרספקס

צלם: רן ארדה

36X10X29 cm | 2010

Dalia Gefen
"Want to fly"
Leather Perspex Zircon

דליה גפן
"רוצה לעוף"
עור, פרספex, זירקון

23X20X26 cm | 2012

Joshua Griffit
Rachel Matityahoo

"Together"

Shoes, Acrylic, Wood, Concrete
nails, saw

יהושע גריפית
רחל מתיתיהו

"ביחד"

נעליים, אקריליק, עץ, בטון,
מסמרים, מסור

מ"מ 32X33X40 cm | 2012

Haya Graetz Ran
"Sandals"
Oil paint on wood

חיה גרצ'רן
"סנדלים"
שמן על עץ

מ"מ 21X47 | 2001

David Gerstein

“Elegance”

Hand painted cutout steel ,3 layers

דוד גרשטיין

“אלגנס”

חיתוך מתכת מצויר ביד, שלוש שכבות.

מ"מ 140X65X13 | 2010

Naomi Gerstein
Untitled
Acrylic on carton

נעמי גרשטיין
ללא כותרת
אקריליק על קרטון

40X50 cm | 2012

Nurit David
Untiteld
Markets on paper

נורית דוד
ללא כותרת
טושים על נייר

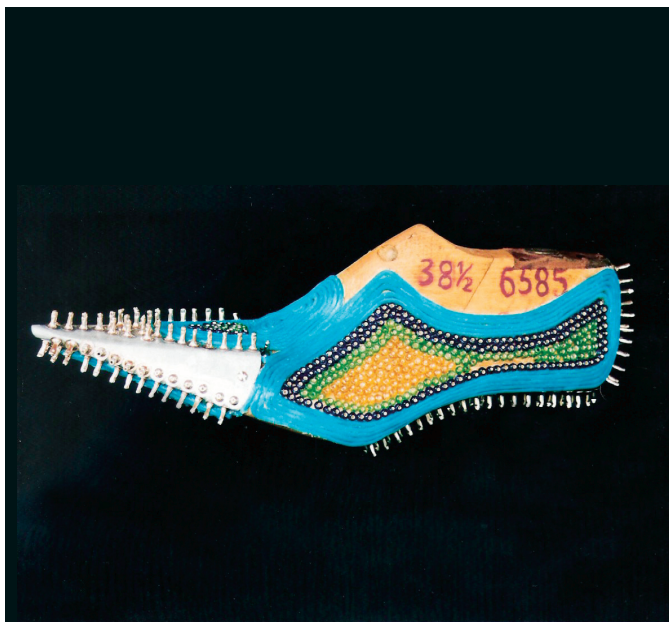
2012 | 30X25 cm O"מ

Dan Trajman
"Each One With a Story"
Mixed media

דן טריימן
"לכל אחד סיפור"
טכניקה מעורבת

מ"מ 25X30X30 cm | 2012

Ahuva Lazarson

"Parrot style"

Mixed media

אהובה לזרסון

"בסגנון תוכי"

טכניקה מעורבת

50X30X12 cm | 2012

Naama Aaronsoh

"Red shoes"

Digital photo

אלכס ליבק
"נעלים אדומות"

צילום דיגיטלי

40X50 cm | 2012

Sigalit Landau
"Praying Shepherd Sandals"
Plaster, concrete and rubber string

סיגלית לנדאו
"סנדלי תפילה"
גבס, בטון, רצועות גומי

צלם: יותם פרום

20X30 cm | 2005

Jaffa Meir
Untitled
Concrete, plastics

יפה מאיר
ללא כותרת
בטון, פלסטיק

16X26X12 cm | 2012

Yehudit Mazkel

From the serial: "Keys holder"

Colored print

יהודית מצקל

מתוך הסדרה "מחזיק מפתחות"

הדפסת צבע

30X40 cm | 2009

Rachel Navon
"Journey of life"
Mixed media on metal cutting

רחל נבון
"מסע חיים"
טכניקה מעורבת על חיתוך ברזל

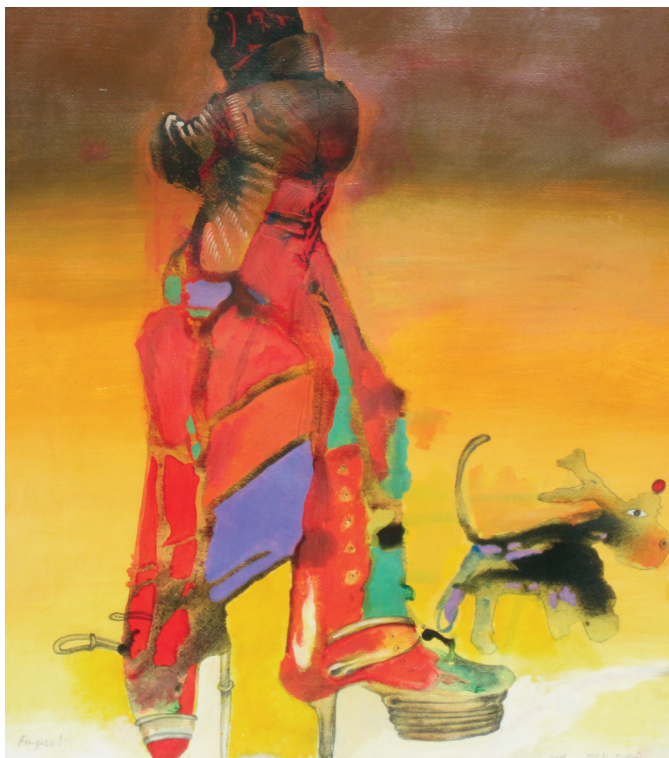
מ"מ 18X18X71 cm | 2012

Hanoch Piven
"Golda"
Mixed media

חנוך פיבן
"גולדה"
טכניקה מעורבת

2010 | 70X50 cm"מ (שיחזור 1998)

Oded Feingersh
"Shoes with a dog"
Colored drawing on paper

עודד פיינגרש
"נעלים עם כלב"
רישום צבעוני על נייר

80X60 cm | 2011

Belo Simion Fainaro
"Untitled"
Shoes, Mixed media

בלו סימון פיינרו
"ללא כותרת"
נעלים, טכניקה מעורבת

30X14X20 cm | 2010

Tzippi Friedenrich

"The ultimate Sandal
for the Israeli man"

Military shoe sole, Mixed media

ציפי פריידנרייך

"הסנדל האולטימטיבי

לגבר הישראלי"

סוליית נעל צבאית, טכניקה מעורבת

מ"O 20X20X140 cm | 2012

Leo Contini

"Woman Shoes - anasculpture"

Oil painting on cut out copper
plate over black flock

לאו קונטיני

"נעלי אישה" - אל-פסל

ציור שמן על נגזרת נחושת
מעל בד שחור.

47x62x7 cm | 2007

© Roni Kantor

Roni Kantor
From the serial: "Peeling"
Wool, rubber sandals

רוני קנטור
מתוך הסדרה: "התקלפות"
צמר, קפקפי גומי

Hava Raucher
"Sheltered housing"
Oil on fabric , wood and aluminium

חווה ראוכר
"דיור מוגן"
שמן על אלומיניום, עץ ובד

29X20X16 cm | 2012

Ida Rak

"Shoe with Flower"

Papers, glue and gouache

אידיה רק

"נעל עם פרח"

ניירות דבק וצבעי גואש

22X16X30 cm | 2012

רוני סומק

נעלים

הנעלים שהיא מסתירה מתחת למטה

חולמות בלילה על עזר החיה שממנה נקרעו.
הן למדו לאלף את צעדיה כמו

שלמדתי לדרך בגופה,

סליה

אחר

סליה

בשטח ההפקר בו קפאו

עיני שועלים בעיניה

וריצת האילות נחרתה בעור המתנמנם

שבכפות רגליה.

נעלים/ רוני סומק

עץ הנעליים / עמית מאוטנר

על עץ האיִקְלִיפְטוּס
הַגְּדוֹל שֶׁבְּחֶבְרֵת הַנְּעָרִים פְּלוּטוֹת
הַנְּעָלִים

הַיְשׁוּת קְפֹאֹת
מְחֹטוֹת זֹאוֹת זֹאוֹת
אֶל מְבֹטְחֵי הַעֲנָפִים

נְצוּלוֹת
מְקַרְקַע מְכֻזְבָּה
אֲשֶׁר שְׁנֵתָה אֶת אֲרֻחוֹתֶיהָ.

עֲרֵדְלִי הַעֲבוּדָה מְדֻלְדָּלִי
עוֹר פְּעֻרִי
פֹּה מְלִמְעָלָה נֶכַח קִפְפִי אֲצַבַּע
הַמְזוֹלְלִים בְּשִׁבְלִי
הַכְּבוֹשׁ לְמִטָּה.

נְעָלֵי הַסְּפוּרְט מְגֻמְגָמוֹת
סוּלְיָה בּוֹלְעוֹת לְשׁוֹן
לְנֶכַח סְנֵדְלִים גְּבֵהִי
עָקֵב הַמְעַצְלִים עַל הַבֶּטוֹן הַמְזֻזִין

וּפְלִקְסִים הַמְצַחֲקִים בְּלוֹעֲזֵית
אֵינָם שְׁתִּים לְנֵעֲלֵי בְּלֹט חִירוֹת
אֲשֶׁר שׁוֹתְקוֹת מַעַל בְּפוּיֵנֵט רֹד שְׂאֵף הָיָה בּוֹ.

אֶל עֵץ הָאִיקְלִיפְטוּס הַגְּדוֹל שֶׁבְּחֶבְרֵת
הַנְּעָרִים תְּלִיּוֹת הַנְּעָלִים
אֲשֶׁכוֹלוֹת שֶׁל זָכָרוֹן אֶפְרַיִם,
פְּרוֹת שֶׁלֹּא הוֹלְכִים עוֹד בְּיַמֵּינוּ,

אֲנִדְרֹשׁת מְרַחְבֵי הַהֲלִיכָה שֶׁנֶּאֱסָפָה
מְכַל הַמְּשַׁקֵּק וְנִדְמָה
בְּקִבּוּץ מְאֻחָד אֲשֶׁר מַעַל לְדָמֵנוּ.

וּבְכָל זֹאת, כְּשֶׁנִּמְוֹת עַל מִשְׁכָּבוֹ גְּיוֹת הַגּוֹמִי,
נַעַל בַּד אַחַת חָגָה עַל צִיר שְׂרוּכָה
וְחִרְטוּמָה רְדָאָר
סוֹרֵק לְמִצָּא תְקוּוֹה.

נעלי עונה / זיוה גל

נִיתֵן לְרֵאוֹת אֶת הָעֶצֶב בְּעֵינַיִם
מִיִּשְׁהוּ נָתַן בָּהֶם סִימָנִים
וְאָסַר לְבָכּוֹת.
אֲנִי אוֹהֶבֶת נְעָלִים מְכַל הַסּוּגִים
אֲדָמוֹת סֻגְלוֹת צְהָבוֹת
קְטָנוֹת מְחֻדָּדוֹת
קְבוֹרוֹת
קְצָרוֹת.

מִיִּשְׁהוּ אָסַר עָלַי לְקַנּוֹת.
מִיִּשְׁהוּ אָסַר עָלַי לְהִיּוֹת יְפָה
וְנִעְלָתִי 'נְעָלִי גוֹלְדָה' וְצִיְתִי לְחִלְיָה הַמְחֻיָּטָה
בְּמִשְׁךְ כָּל הָעוֹנָה.
מִיִּשְׁהוּ נָתַן בִּי סִימָנִים וְנָעַל אֶת כָּל הַמְחֻשְׁבָּה.
מִיִּשְׁהוּ אָהַב אוֹתִי נוֹרָא.

התשוקה לנעליים

THE PASSION FOR SHOES

גלריה

רח' בן יהודה 99 (כניסה מרח' ישורון טל': 03-5293826
שעות פתיחה: בימים א-ה 11.00 - 19.00, שישי 10.00 - 14.00

gallery@davidgerstein.com | www.davidgerstein.com

Davidgerstein
GALLERY

99 Ben Yehuda st. / 6 Yeshurun st. | Tel-Aviv Tel +972-3-5293826,
Sun-Thu: 11:00 – 19:00 Friday: 10:00 – 14:00

ימים בסיני 25
המועצה לילד החוסה (נ"ר)
משכן תימן של ילדים

ההכנסות, חלקן
מיועדות לעמותת

⊕ Roni Kantor